

Resumé

Autor: Anna Janíková

Téma: Proces obnovy farnosti v pražské arcidiecézi (diplomová práce)

Farnost je i po Druhém vatikánském koncilu základní buňkou církve. Existuje poměrně velká nabídka hnutí v církvi, které působí mimo farní strukturu, ale s farnostmi spolupracují a vytvářejí v nich nové možnosti intenzivního prožívání víry. I přesto farnost zůstává pro většinu katolíků stále jediným místem setkání se společenstvím církve. V pražské arcidiecézi byl v roce 2002 spuštěn proces obnovy farnosti. Jeho cílem je vytvoření takových farních společenství, která budou splňovat základní charakteristiky církve, kterými jsou: leiturgia – bohoslužby a svátosti, martyria – vydávání svědectví, diakonia – služba a koinonia – živé společenství vztahů. Vrcholem je pak missio – vysílání. Mnoho farností v pražské arcidiecézi již delší dobu tyto požadavky nespĺňovaly. Příčiny neuspokojivého stavu nelze hledat v nedostatku kněží, kterých je v poměru k věřícím dostatek, ale spíše v nevyhovující farní struktuře naposledy revidované za josefínské reformy před dvěma sty lety a také v historických okolnostech i současné společenské situaci, které ovlivňují také život v církvi.

V práci jsou popsány dosavadní kroky, které se v procesu farnosti zatím uskutečnily. Rozděleny jsou do tří kapitol – duchovní obnova, organizační kroky a komunikace. Z vyhodnocení vyplývá, že nejvíce jsou vidět organizační změny – restrukturalizace farností. Méně výrazná je duchovní rovina, která je však prezentována jako základ celého procesu. Komunikace probíhá od vedení diecéze ke kněžím poměrně intenzivně, směrem k farníkům se zdá být nesystematická. Hodnotit celý proces zatím nelze, protože stále probíhá a bude pokračovat do roku 2015. Smyslem této práce bylo shromáždit, uspořádat a vyhodnotit materiály o dosavadním průběhu procesu a nabídnout tak reflexi pro jeho další pokračování.

Počet znaků: 207 232